

נחום

[א](#) [ב](#) [ג](#)

נחום פרק-א

א משא נינה ספר חזון נחום האלקשי: **ב** אל קנוא ונקם יהנה נקם יהנה ובעל חמה נקם יהנה לצריו ונוטר הוא לאיביו: **ג** יהנה ארף אפיס (וגדול) וגדל כח ונקה לא ונקה יהנה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו: **ד** גוער בים ויבשהו וכל הנהרות החריב אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל: **ה** הרים רעשו ממנו והגבעות התמגגו ותשא הארץ מפניו ותבל וכל ישבי בה: **ו** לפני זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה כאש והצרים נתצו ממנו: **ז** טוב יהנה למעוז ביום צרה וידע חסי בו: **ח** ובשטף עבר כלה יעשה מקומה ואיביו ירדף חשף: **ט** מה תחשבון אל יהנה כלה הוא עשה לא תקום פעמים צרה: **י** כי עד סירים סבכים וכסבאם סבואים אכלו כקש יבש מלא: **יא** ממה יצא חשב על יהנה רעה יעץ בליעל: **יב** (ס) פה אמר יהנה אם שלמים וכן רבים וכן נגזו ועבר וענתך לא אענך עוד: **יג** ועתה אשבר מטהו מעליך ומוסרתך אנתק: **יד** וצנה עליך יהנה לא יזרע משמך עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קברך פי קלות:

נחום פרק-ב

א הנה על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום חגי יהודה חגיך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד (לעבור) לעבר בך בליעל כלה נכרת: **ב** עלה מפיץ על פניך נצור מצרה צפה דרך חזק מתננים אמצ פח מאד: **ג** כי שב יהנה את גאון יעקב כגאון ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם שחתו: **ד** מגן גבריהו מאדם אנשי חיל מתלעים באש פלדות הרקב ביום הכינו

והברשים הרעלו: **ה** בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון ברחבות
מראיהו כלפידם כפרקים ירוצצו: **ו** יזכר אדיריו יכשלו (בהלכותם)
בהליכתם ימהרו חומתה והכן הסכך: **ז** שערי הנהרות נפתחו וההיכל
נמוג: **ח** והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתפפת על
לבבהו: **ט** ונינוה כברכת מים מימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין
מפנה: **י** בזו כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כבד מפל כלי חמדה:
יא בוקה ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופק ברפים וחלחלה בכל מתנים
ופני כלם קבצו פארור: **יב** איה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים אשר
הלך אריה לביא שם גור אריה ואין מחריד: **יג** אריה טרף בדי גרותיו
ומחנק ללבאתיו וימלא טרף חריו ומענתיו טרפה: **יד** הנני אליך נאם
יהוה צבאות והבערתי בעשן רכבה וכפיריך תאכל חרב והכרתי מארץ
טרפך ולא ישמע עוד קול מלאכה: **פ**

נחום פרק-ג

א הוי עיר דמים בלה פחש פרק מלאה לא ימיש טרף: **ב** קול שוט
וקול רעש אופן וסוס דהר ומרפבה מרקדה: **ג** פרש מעלה ולהב חרב
וברק חנית ורב חלל וכבד פגר ואין קצה לגויה (יכשלו) וכשלו בגויתם:
ד מרב זנוגי זונה טובת חן בעלת כשפים המכרת גוים בזנוגיה ומשפחות
בכשפיה: **ה** הנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי שולך על פניך
והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך: **ו** והשלכתי עליך שקצים
ונבלתיך ושמתיך כראי: **ז** והיה כל ראך ידוד ממך ואמר שדדה נינוה
מי נוד לה מאין אבקש מנחמים לך: **ח** התיטבי מנא אמון הישבה
ביארים מים סביב לה אשר חיל ים מים חומתה: **ט** כוש עצמה ומצרים
ואין קצה פוט ולובים היו בעזרתך: **י** גם היא לגלה הלכה בשבי גם
עלליה ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל וכל גדוליה רתקו
בזקים: **יא** גם את תשפרי תהי נעלמה גם את תבקשי מעוז מאויב:
יב כל מבצריך תאנים עם בכורים אם ינועו ונפלו על פי אוכל: **יג** הנה
עמד נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך אכלה אש בריחך:
יד מי מצור שאבי לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי
מלבן: **טו** שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך פילק התפבד פילק
התפבדי כארבה: **טז** הרבית רכלך מכוכבי השמים ילק פשט ויעף:
יז מנזריך כארבה וטפסריך פגוב גבי החונים בגדרות ביום קרה שמש
זרחה ונודד ולא נודע מקומו אים: **יח** נמו רעיך מלך אשור ישכנו
אדיריך נפשו עמד על ההרים ואין מקבץ: **יט** אין פהה לשברך נחלה
מפתך כל שמעי שמעך תקעו כף עליך כי על מי לא עברה רעתך תמיד:
פפפ